

- Колкото една кжца!
- Колкото една черква!
- Тѣ стигнаха до ябълката и се сбутаха.
- Ванка, чакай азъ първи!
- Азъ, азъ, тржбата е моя!

Ванката отмъсти Скокля и загледа презъ отвора на тржбата.

Но изведнажъ отскочи, писна и търти да бѣга. Две зелени, остри очи го стрелнаха. Следъ това се чу едно страшно: „ф-ф ф-ф-ф!“

Скоклю не разбра какво става, но щомъ чу страшното пуфтене, търти следъ Ванката. Шапкитѣ на двамата звездобройци останаха край ябълката.

Изъ тржбата се подаде птицелова Тропчо. Колкото черъ влѣзе, дваждъ по-черъ излѣзе. Той се озърна насамъ-нататъкъ и се облиза:

— Днесъ ги нѣма врацитѣ — запреде той — трѣбва да сж подъ стрѣхитѣ.

И Тропчо задебна къмъ кжщи.

Пълноликата месечина се подаде, усмихна се и заплува между звездитѣ.